

המתייצע

נצורים. גיבוריו — אלמוניים. מפקדיו — אילמים.

★ ★ ★
הטרור נכלם

לא היתה זו הנצחה האירגונית של המיצעד שזיכתה את צה"ל בניצחונו. כאן דחקו אירעו כמה תקלות: אחד הטאנר קים הכבדים, בטור השלל, שיריון נצרי מי דגם סטלין, עלה בעשן ברחוב כרייהודה — כתוצאה מהתלקחות מנועו. אחת מבימות המומונים כרעה תחת עומסיחוישבים עליה, ובהתמוטטות נפצעו מספר צופים; ובכמה נקודות, לאורך המסלול, פרצו הצופים את

ר ות, סוף! "ר ות, סוף!" "ר ות, סוף!" "ר ות, סוף!"

בזה אחר זה נסגרו כל מכשירי הקשר על גג בניין גדול ובלתי גמור, בקצה הדרומי של גבעת המיבחר בירושלים המזרחית. הי קשרים הורידו את האונויות מעל אוניהם וחייכו אל הקצינים שניצבו מאחריהם על הגג, מתחת ליער של אנטנות.

על בימת ההצדעה המרכזית, באמצע גיב עת המיבחר, טפח שר הביטחון משה דיין על כתפו של אלוף פיקוד המרכז, עוזי נרי קיס. אלוף מישנה אליעזר אמיתי, מפקד מיצ ערצה"ל ביום העצמאות העשרים, חיך אל שניהם כשהבעת סיפוק עמוקה על פניו. החיוכים הביעו הכל. מבלי לומר זאת במי לים ביטאו את ההרגשה הכללית: "עשינו את זה!"

כך, סמוך לשעה 12 בצוהריים, כיום החי מישי האחרון, כשמאות אלפי הצופים בי מיצעד יום העצמאות החלו לזרום ממסלולי המיצעד אל השפלה, ואחרוני הצועדים עדיין לא הגיעו אל קצה המסלול עצמו — הסתיים אחד הימים הארוכים בתולדות המדינה — היום בו צעד צה"ל בירושלים השלימה.

כמוצאי אותו יום, נידמה היה כאילו נשמה המדינה כולה לרוחה: צה"ל, בשי תוף עם יתר כוחות הביטחון במדינה, זכה באחד ההישגים המזהירים שלו. אלא שהי פעם היה זה ניצחון חשאי וסודי. פרטיו

מגינים ומוגנים
שעה שהצופים על אחת הבימות חזוים במיצע צה"ל הי עובר לפניהם, ניצבת מעליהם, בראש הגיבעה, קבוצת אבטחה של צה"ל. החייל נזקק למשקפת כדי לתור את השטח, ואף אמצעי קשר מצוי לידו.

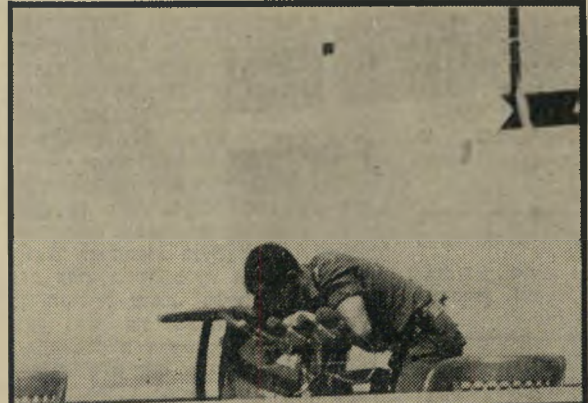

בתצפית
עומד אחד השומרים על נג בית, כשאמצעי המגן — מכשיר קשר ומישקפת — מטייעים לו.

המישמרות ואיימו לנתק את גושי הצועי דים האחרונים מאלה שהקדימו אותם. אלא שתקלות אלו, נוסף לסקי התנועה העצומים שנוצרו ביציאה מהמיצעד — לא היה בהם כדי להעיב על הצלחת היום. הניצחון הגדול של צה"ל הושג בתחום הביטחוני: באחד המיצעים הצבאיים הגדרי לים והנרחבים ביותר שלו, סיכל צה"ל את כל תוכניותיהם ונסיונותיהם של אירגוני החבלה הערביים המגוונים, להתנכל למיצעד ולצופים בו. העובדה שאירגוני החבלנים לא הצליחו, ביום העצמאות ובימים שקדמו לו, לבצע ולו גם מיצעד הפגנתי קטן — משהו בדומה לניתוק כבלי הטלפון בין ירושלים ובית לחם בחג המולד — היתה מעל לתחויותיהם של האופטימסטים ביותר בין מתכנני המיצעד הביטחוני הגדול.

★ ★ ★
רבין טיילן מוואשינגטון.

ראם יצליחו או לא יצליחו? — על רקע השאלה הזאת התנהל ספורט הניחשים הלאומי, בימים שקדמו למיצעד. והכחנה לא היתה לחילי צה"ל, אלא לאנשי ארפת. לא היה זה סוד, כי ביום העצמאות תי בחן ההתמודדות בין כושרם ויכולתם של החבלנים הערביים לבין כושר פעולות הסי כול והמניעה של צה"ל. לא רק אורחי ישי ראל, העולם כולו עקב במתח ובדריכות אחר התמודדות ניסרת זו. ביטא את התחושה הזאת דחק יצחק רבין, גיבור מלחמת ששת הימים, וכיום — שגריר ישראל בוושינגטון. בשיחה טלפונית אותה ניהל בערב החג עם חבריו לשעבר

מושבים המרופדים מעל הכיסאות ובעזרת סכין, בדק אם לא הוחבאו בהם חומרי חבלה (למטה מימין). לאחר מכן פירק קטעים בתוך מיבנה הבימה, תחב את ראשו פנימה כדי לוודא שגם שם לא הוטמן כל מוקש או איזו שהיא מכונת תופת אחי רת (למטה משמאל). אמילו החיילות שניצבו בתפקיד ליד הי בימה ובסביבותיה, נאלצו לפתוח את תיקיהן לשם ביקורת. רק בתום בדיקה יסודית וקפדנית זו, דווח למפקד המיצעד על כך, והוא הודיע כי ראשי המדינה יכולים לעלות על הבימה.

למרות אמצעי הביטחון המיוחדים, עדיין חשש צה"ל מהפת עות של הרגע האחרון. עשר דקות לפני שהגיעו נשיא המדינה, ראש הממשלה, שר הביטחון והרמטכ"ל אל בימת ההצדעה הי מרכזית בניבעת המיבחר — עולה סרן חבלנים לבדוק בדיקה אחרונה את הבימה. בצילומים בלעדיים אלה נראה קצין הי חבלה בודק את הבמה בדקר ובסכין. הוא בדק את המדרגות המובילות אל הבימה (למעלה מימין), הפך את הכיסאות שי נועדו למושב לראשי המדינה (למעלה משמאל), הסיר את הי

